

TALVISODAN KENTTÄPOSTI

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 1/2020, NRO 33

HUUTOKORTTI-HUUTOKAUPASTA

PUOLA-KERÄILYSTÄ

ISÄ-YRJÖN SOTAREISSUN KIRJEET

KERHOJEMME KERÄÄJIÄ
LEO KONU

Tavastforum-postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppa-kohteiden kierrättäminen kello 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa kello 18.

Kevät 2020 parittomien viikkojen tiistait: 25.2, 10.3, 24.3, 7.4, 21.4, 5.5. ja 19.5., kesäkokouksesta ilmoitetaan erikseen.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhohuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kevä 2020 parittomien viikkojen keskiviikot: 26.2, 11.3, 25.3, 8.4, 22.4, 6.5. ja 20.5.

Kesäkokous 4.6.2020 Kansalaisopiston mökki, Tammela.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot **kello 18.00, ovet avataan kello 17.00** kahvin ja merkkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevät 2020: 8.1. 19.2 Vuosikokous, 4.3. Itä-Karjala-merkit, 18.3. Numismaattiset päivitykset, 1.4. Suomen ehiöt, 15.4. Uusimmat löydöt, 29.4. Radanvarren tunnelmat, 13.5. Postia maantien varrelta, ja 27.5. Keväiset postimerkit.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen keskiviikot, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17, kokouspaikka Turengin työväentalo, Kauppakuja 16.

Kerho on tauolla varsinaisen toiminnan osalta toistaiseksi. Kokouksista, tapahtumista, ynnä muusta ilmoitetaan jäsenille viestinä erikseen.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait **kello 18, ovet aukeavat kello 17**, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48–50.

Kevät 2020 kokoukset parillisten viikkojen tiistait: 18.2. Vuosikokous, 3.3. Havaintoja ja uusia löytöjä keräilyn eri alueilta, 17.3. Kari Salonen 'Tampere 1918', 31.3. SFEx2020 -näyttelyn kuulumisia, 14.4. Jouko Mattila 'Suomen Postimerkkilehti', 28.4. Mikael Collan 'M30 postihistorian harvinaiset kohteet ja erikoisuudet', 12.5. Havaintoja ja uusia löytöjä keräilyn eri alueilta, 26.5. Havaintoja ja uusia löytöjä keräilyn eri alueilta.

Parittomien viikkojen maanantaisin on kokoelmanrakentamisilta vanhalla kerholla noin kello 17 alkaen.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevät 2020: tammi–toukokuussa ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait kello 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filateelisesta aiheesta.

Kevät 2020 parillisten viikkojen torstait: 20.2, 5.3, 19.3, 2.4. ja 16.4. kevään päätöskokous. Vapunaattuna ei ole kokousta.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna.

Ahvenanmaan tulevia

Åland Postin julkaisussa 5.3. on ahvenanmaalaisen taitelija **Henrik Nylundin** (1945–82) 'Sabina-trip-tyyksi' vuodelta 1976. Julkaisu kuuluu pienten Euroopan postilaitosten yhteiseen Sepac-sarjaan, jonka teemana on 2020 taide kansallisesta kokoelmasta.

Nylundin teos on nykyään Ahvenanmaan maakuntapäivien tiloissa.

5.3. ilmestyy myös vuoden ehiökorit lemmikkieläimistä. Ahvenanmaalta kotoisin oleva valokuvaaja **Susanna Hagman** kuvasi koiran, kissan, kanin ja undulaatteja.

Uudelle vuosikymmenelle

skettäin luin hämeenlinnalaisesta lehdestä juttua Torsti Niemisestä, jonka ExpoNova-yritys on täyttämässä antiikkimessujen aukkoa Hämeenlinnassa ja muualla, kun Hannu Tienhaara on lopettanut messutoimintansa. Nieminen pohti jutussa antiikin ja muun keräilyn tilannetta maassamme. Mielenkiintoista oli se, että hän totesi keräilyistä puhuessaan, että postimerkkeily on nyt nosteessa. Hän ei kuitenkaan kertonut, mihin hänen kuvansa perustuu.

Viime kuukausien aikana on kyllä pääkaupunkiseudulta ja muualtakin kuulunut selviä viestejä siitä, että kerhotoimintaan on tullut lisää väkeä. Toinen merkki on se, että netissä toimivilla postimerkkihuutokaupoilla tuntuu menevän hyvin. Myytävää on paljon ja asiakasmäärät ovat melkoisia.

Täällä vähän pohjoisempana ei kaikki näytä näin hyvältä. Uusia jäseniä tulee tosi harvakseltaan. Jäsenmäärät eivät juuri kasva – ehkä päinvastoin. Tästä tilanteesta seuraa sekin, että kerhohuutokaupoissa huutajien ostointo heikkenee, kun väki vanhenee ja kokoelmat ovat siinä pisteessä, ettei kerhotasolta löydy useinkaan mitään ostettavaa.

On mielenkiintoista nähdä, onko Niemisen havainto aidosti oikeansuuntainen. Uuden vuosikymmenen ollessa tuloillaan toivoo tietysti, että jotain tällaista tapahtuisi.

Elämän ja keräilyn realiteettien mukaan tässä pitää edetä. Tavastforum-yhteisön näkökulmasta meillä ei ole erityistä huolta alkavan vuosikymmenen tilanteesta ja kulusta. Toiminta nyt vaan on voimissaan. Meillä on vahvoja kerhoja sekä hengeltään että toiminnallisesti eikä minkäänlaista periksiantamisen tai alistumisen ilmapiiiriä ole havaittavissa kokonaiskuvassa.

Tässä Tavastforumin numerossa on yhtenä teemana talvisota, jonka käymisestä on kulunut 80 vuotta. Heikki Heino kirjoittaa 'Talvisodan kenttäpostista' ja Pauli Riihilahti lainaa kirjoituksessaan isänsä senaikaisia kenttäpostikirjeitä rintamalta. Pauli Ihamäen juttu 'Puola-keräilyni' liittyy osaltaan aiheeseen.

Hyvää keräilyvuotta ja – vuosikymmentä jokaiselle lukijalle!

Katsotaan vuosikymmenen lopussa, missä ollaan!

Timo Lilja

Hämeenlinnan kerhon nettisivut on avattu!

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon uudet nettisivut on avattu.

Ne löytyvät osoitteesta www.hmlpmkerho.fi

TAVASTFORUM NUMERO 1/2020, YHDEKSÄS VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja

Heikki Heino, puh. 040 779 8416

Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com

Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi

Reijo Myller, reijo.myller47@gmail.com

Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi

Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi

Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com

Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@pp.inet.fi

Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero 2/2020 viimeistään 30.4.2020.

Lehti ilmestyy vuonna 2020 neljänä numerona: helmi-, touko-, elo- ja joulukuussa.

Painopaikka Hämeenlinnan OffsetKolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Kerhojemme keräilijöitä – Leo Konu

Leo Konu on syntynyt Ruotsinpyhtäällä, josta muutti lapsuudessa Hämeenlinnaan.

Kansalaiskoulun jälkeen hän meni 1972 ammattikoulun metallilinjalle ja sen jälkeen Riihimäelle konepajakouluun, josta valmistui työkaluhiojaksi. Opiskelu jatkui Riihimäen teknillisessä koulussa, josta hän sai konetekniikan pätevyyden. Opiskelujen välissä kului 11 kuukautta Panssariprikaatissa, josta palkintona oli kolme lumiaura – kuten Leo itse sotilasarvonsa määrittelee.

Vuonna 1979 Leo muutti Tampereelle saatuaan työpaikan Katsa Oy:stä. Katsa valmistaa hammasrattaita, vaihteistoja ja kääntölaakereita ja muuten sijaitsee Pirkka-hallia vastapäätä läntisellä ohitustieellä. Leo toimi työnjohtajana ja myöhemmin esimiestyössä. Hän kehuu työnpaikkaansa, jossa hänellä oli johdettavanaan aina hyvä työntekijäryhmä. Hän sanoo työvuosiensa aikana oppineensa tulemaan toimeen kaikenlaisten ihmisten kanssa, joista hankalimpia ovat olleet päreensä polttajat. Heidänkin kanssaan hän on aina selvinnyt. Työuraa kesti 40 vuotta kolme kuukautta ja 21 päivää. Hän teki koko uransa Katsan palveluksessa ja jäi eläkkeelle 1.1.2020.

Leo muutti takaisin näille seuduille 1995. Hän osti keskeneräisen omakotitalon Hattulasta Lehijärven tuntumasta ja rakensi sen omin käsin valmiiksi.

Leo on nuorempana harrastanut ammuntaa aseenaan tarkkuuspistooli ja Sakon pienoiskivääri, johon hänelle on valmistettu oma perä. Hänellä näyttää edelleen olevan halu palata harrastamaan ammuntaa. Kalastus on myös tärkeä juttu. Hän kalastaa Lehijärvellä, talvisin verkkokalastuksessa hänellä on ollut kumppanina muun muassa Esa Kärkäs. Kesällä kalastusmatkat suuntautuvat Päijänteelle,

Leo Konu on pitkän linjan postimerkkeilijä ja Hämeenlinnan Postimerkkikerhon jäsen, nyt hän on myös kerhon puheenjohtaja.

jossa hänellä on osuus omaan ”tuki-kohtaan”.

Kuntoilu on Leolle arkipäivää. Yksin sen osa on kuntopyörä. Uskotte tai ette, hän polkee joka päivä pyöräänsä puoli tuntia eli 14–15 kilometriä ja polkiessaan viihdyttää itseään katsellen kaikenlaista erilaisista sähköisistä viestimistä. Kaikki viittaa siihen, että hän on todella hyvässä kunnossa. Tässä olisi mallia meille!

Talon pihassa on kasvihuone. Leo

on hyötykasviviljelijä. Tomaattia, kurkkua, juureksia, mansikoita ynnä muita kasvaa omassa pihassa ja joskus naapurin pellossa.

Postimerkkeilijänä

Postimerkkeilyn Leo aloitti noin 14-vuotiaana 1960-luvun lopussa. Hannu Kaskela houkutteli hänet mukaan Hämeenlinnan Postimerkkikerhon nuoriso-osaston toimintaan. Keräily vei hänet mukanaan. Hänen

Työelämänsä Leo teki esimiestehtävissä metalliyrityksessä, joka valmistaa muun muassa hammasrattaita.

Leon tuomariluokan mitaleja: NYFILA 86, NORDJUNEX 87 ja JF 2001.

aikanaan osastoa vetivät muiden muassa Jouko Jalava, Valtter Saarinen ja Markku Mälkönen. Vuosina 1979–1981 hän toimi nuoris-osaston ohjaajana sekä taloudenhoitajana. Nuoris-osastolla oli myös oma lehti 'Postari', jonka päätoimittaja hän oli 1982–1985.

Leo kouluttautui 80-luvulla nuorisoluokan tuomariksi. Hän toimi

nuorisotuomarina vuodesta 1983 aina vuoteen 2009, johon mennessä kertyi 25 tuomarivuotta. Nuorisokokoelmat vähenivät näyttelyissä kaiken aikaa ja tuomaritoiminta loppui omaan mahdollumuuteensa noihin aikoihin.

Asuessaan Tampereella hänen harrastuksensa jatkui jokseenkin kaiken aikaa. Leo oli mukana Tampereen Filatelistiseuran toiminnassa

ja 1990-luvulla toimi useita vuosia seuran sihteerinä.

Keräilyn kohteena Leolla on Malli 30. Näyttelystä hän on kokoelmallaan saanut hopeoidun pronssin. Kerääminen on jatkunut läpi vuosikymmenien. Vanha kokoelma on tallella ja hänen tarkoituksenaan on rakentaa se kokonaan uudelleen. Uutta kertynyttä materiaalia on paljon ja se pitää

Leon työpöydältä löytyy kaikki keräilyssä tarvittava.

kytkeä kokoelmaan. Näinkö on, että saamme vielä nähdä hänen kokoelmansa jossakin näyttelyssä!

Ammattiinsa liittyen Leo on kerännyt metalliaiheisia merkkejä. Niiden kohdalla kävi vain niin, ettei hän oikein syttynyt tälle aiheelle. Lisäksi hän kerää sellaisia kohteita, joilla todennäköisesti jonkinlainen arvo säilyy – näin hän itse määritteli.

Leon kotona on kaikki järjestetty niin, että hän voi milloin vain istahtaa harrastuksensa äärelle. Katsokaapa kuvaa hänen työpöydästään, jossa on kaikki välineet valmiiksi esillä filatelian harrastamista varten. Suurennus-

laseja, monia mittavälineitä paperin paksuuden tutkimiseen, tietokoneeseen kytkettävä mikroskooppi, uvlamppu ynnä muuta.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhoon Leo liittyi vuoden 1973 alussa. Jäsenvuosia on siis kertynyt jo 46. Tämän vuoden alusta Leo aloitti Hämeenlinnan Postimerkkikerhon uutena puheenjohtajana. Lyhyen tuttavuuteni aikana olen jo monta kertaa huomannut hänellä olevan hyvä ote ihmisiin ja vuorovaikutustaidot ovat kunnossa. Hänen vuosikymmeniä jatkunut esimiestyönsä näkyy siinä tavassa, miten hän on alkanut hoitaa kerhomme joh-

tamista.

Yksi hänen näkökulmansa näyttää olevan se, ettei ole olemassa ylipääsemättömiä vaikeuksia tai ongelmia, vaan asiat hahmottuvat enemmänkin haasteiksi ja ne voidaan aina hoitaa neuvottelemalla ja sopien. Kysyin häneltä, miten hän on kokenut tämän alkuvaiheen. Hän totesi, että kerholla on paljon haasteita ja alku on ollut kevyttä kaaosta. Kuulostaa jotenkin kovin tutulta!

Me toivotamme Leolle menestystä uudessa tehtävässään!

Timo Lilja

Mietteitä taakan kirvottua

Neljän ja puolen vuoden jakso puheenjohtajana Hämeenlinnan Postimerkkikerhossa on päätöksessään. Ajauduin puheenjohtajaksi vasten tahtoani, mistä tietysti seurasi se, ettei motivaatio ole ollut paras mahdollinen.

Puheenjohtajan pesti on työllistävä eikä sen keskeisin sisältö liity kerhoiltoihin. Suuren kerhon toimintaan liittyy runsaasti kaikkea muuta touhuamista. Puheenjohtajan vastuulla on, että hallituksen tekemät päätökset toteutetaan ja viralliset kokoukset valmistellaan ajallaan. Puheenjohtaja hoitaa myös yhteyksiä ulospäin – muihin kerhoihin, liittoon, yhteiskunnan eri toimijoihin. Yksi näkökulma on se, kun ihmiset etsivät kerhon yhteystietoja, he löytävät aina ensimmäiseksi puheenjohtajan tiedot ja ottavat yhteyttä häneen. Tämäkin tuottaa monenlaista pöhinää.

Ikävää on ollut se, etten aina ole pystynyt jakamaan tehtäviä haluamallani tavalla. Yleensä syynä on ollut se, ettei halukkaita ole löytynyt. Käytännössä siis puheenjohtaja on joutunut itse ottamaan vastuuta monista tehtäväänsä kuulumattomista asioista ja oma kuorma on lisääntynyt – liikaa-kin.

Puheenjohtajat – Timo Lilja luovutti Hämeenlinnan Postimerkkikerhon puheenjohtajan tehtävät Leo Konulle 14.1.2020.

Vaimoni seurasi jotenkin huolestuneena pj-kauden alusta asti ajankäyttöäni ja jo alkuvaiheessa purki ajatuksiaan. Hän antoi minun ymmärtää, että tehtäväni tuntuu hetkittäin olevan lähes täyspäiväistä uurastamista. Näinhän se aidosti on ollutkin ajoittain. Vaimoni ansaitsee kiitoksen kärsivällisyydestä tässä asiassa.

Tavoitteenani on koko ajan ollut

se, että kerhon johtamisen pitää olla mahdollisimman avointa ja ilmapiiristä pitää huolehtia ja ongelmiin pitää puuttua. Näistä asioista on tullut paljon palautetta, jonka perusteella uskal- lan ajatella, että kerhomme tilanne on hyvä.

Jaksolleni osui kerhomme 80-vuotisjuhla vuonna 2017. Sen valmisteluryhmä oli yksi parhaimmista koke-

muksistani – mukanani **Jukka Koljonen, Ahti Paavola, Matti Parkkonen** ja **Lauri Poropudas**. Ryhmä oli aloitekykyinen ja toimi loppuun asti hyvin. Saimme juhlistamme myös hyvää ellei jopa erinomaista palautetta juuri niiltä tahoilta, joilta sitä eniten halusin.

Kun mietin, mikä näinä vuosina on ollut parasta, on helppo todeta, että tehtäviinsä sitoutuneet kerholaiset. Erityisesti kahvilatoimikunta – **Soili Rätteli, Pirkko Leppänen, Rauha Paavola** ja **Anja Virta** –, ja myyntilaatikkotyöryhmä – **Kalevi Ala-Kotila, Kari Kuusisto, Kalle Pispä, Asko Tyvelä** ja **Pentti Virta** sekä **Reijo Siltanen** tilityksiä hoitaneen – ovat toimineet tyylikkään itsenäisesti ja aloitteellisesti. Heillä on kaiken aikaa ollut tehtävänsä hyvin hallussa ja kehittämistä on mietitty asiantuntevasti.

Mutta sitoutujia on muitakin! Kerhomestarin – **Kalle Pispä** ja meklarin – viime aikoina **Pertti von Hertzen** tehtävät, osoitteistojen ynnä muiden rekistereiden hoito – **Jukka Koljonen, Tavastforumin taitto** – **Lauri Poropudas** – ja postitus sujuvat, kun on heitä, jotka osaavat ja vastuutaan kantavat.

Monissa eri tilanteissa on vuosien varrella tarvittu talkoolaisia. Näissä tilanteissa emme ole koskaan joutuneet pulaan. Vapaaehtoisia tekijöitä on aina löytynyt. Yhteistä vastuuta

suostutaan kantamaan. Oma juttunsa on säännöllinen sitoutuminen. Sitä eivät kaikki suostu tekemään. Näissä kehyksissä se on luvallista ja ymmärrettävää.

Viime vuoden loppupuolella hallitus muodosti kauan jatkuneen jähkailun jälkeen työryhmän uudistamaan nettisivujamme. Työryhmä – **Jukka Koljonen, Esa Kärkäs, Raimo Lehto** ja **Lauri Poropudas** – sai vapaat kädet sivujen valmisteluun ja käskyn esitellä lopputulos hallitukselle, kun valmista alkaa olla. Tätä kirjoittaessani Filatelistiliiton kerhosivulta pääsee Hämeenlinnan Postimerkkikerhon linkistä suoraan uusille sivuille. Sopii käydä katsomassa!

Suuri ja vilpitön kiitos kaikille uurastajille!

Korviini on pitkin matkaa kerrot-

tu, kuinka hankalaa on kerhomme hallituksessa ollut ja kuinka kipeitä ristiriitoja on koettu. Olen pitänyt puheenjohtajana lähes 40 kokousta. Me olemme selvinneet urakastamme hyvin. Kaikista asioista on sovittu avoimesti ja yhdessä ilman äänestyksiä. Tuntumani on se, että muutkin hallituksessa istuneet ja istuvat jakavat kokemukseni. Menettelytavoista on joskus väännetty kättä, mutta kun ne on löydetty ja sovittu, homma on aina toiminut.

Kerhomme tympein asia minun mielestäni on kokoontumistilojen edestakainen järjestäminen. Se oli aikanaan myös **Aallon Ollin** ainainen murhe. Ymmärtävätkö kerholaiset, että me tarvitsemme apua salin palauttamiseksi alkuperäiseen järjestykseensä? Ellemme saa siihen apua, touhuamme siellä hallituksena yömyöhään. Tänä päivänä tämä sujuu. Voisi ehkä sanoa niin, että oman tuolin palauttaminen kahvion puolelle tai kasaan puheenjohtajan pöydän viereen, on iso asia. Jatketaan näin!

Kerhossamme on hyvä ja vapautunut ilmapiiri. Sen luomiseen on yritetty panostaa, mutta sitä luovat myös kaikki jäsenemme! Pitäkäämme tunnelmasta huolta uudellakin vuosikymmenellä!

Kiitos näistä vuosista! Kaikille!

Timo Lilja

Värisiirtymä

Vuonna 1967 ilmestyneessä 0,20 + 0,03 markan merkissä on värisiirtymä. **Timo Liljan** värisiirtymämerkki on vasemmalla.

Uusi omakuvamerkki

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon uusien omakuvapostimerkkien kuvaa moottoritien varressa olevaa *Sturmia* (*Sturmgeschütz*).

Talvisodan henki – isä Yrjön sotareissu

Talvisodan henki on Suomessa jäänyt käsitteeksi kuinka kansa taisteli yhtenäisenä vihollista vastaan. Kaikki kansanryhmät olivat kerrankin yhdessä ja samaa mieltä.

Isäni soti kovemman jälkeen niin talvi- kuin jatkosodan. Hän kirjoitti ahkerasti kotiin vaimolleen ja pikkupojalle, joka olin minä. Kirjeitä tuli yli 350 kappaletta. Olen lukenut niitä usein uudestaan kirjoituspäivän ajan-kohtana.

Talvisodan henki -käsite on jälleen käynyt selväksi, kun olen päässyt hyvin lähelle päiväkohtaisia tapahtumia oman isäni kertomana. Kun luen kirjeitä, se sota on nyt ja tässä. Pidän kädessäni samaa paperia, johon isäni kirjoitti tasan 80 vuotta sitten. Isäni oli normaali lammilainen maanviljelijä. Hän oli jo hyvin nuoresta Suojeluskunnan jäsen. Kylän Suojeluskunnassa sai erikoisen hyvän koulutuksen leirejä myöten. ”Kun sota alkoi, me suojeluskuntalaiset tiesimme, kuinka sitä käydään ja muut oppi pian mukana.”

Yrjö oli saanut pioneirikoulutuksen ja oli sodan alkaessa alikersantti-ryhmänjohtaja. Lainaan kirjoituksessani hänen kirjeitään muuttamattomina, koska ne aidoimmillaan kertovat sodan olemuksen.

Palvelukseenastumismääräys liikekannallepanoa varten tuli Yrjölle 11.10.39.

18.10: ”Tulimme juuri Kämäriin Summan viereen. Aivan rajalla. Lähdimme Hämeenlinnasta pari päivää aikaisemmin. Meidän tulopäivänä tuli Kämäriin 14 junallista sotilaita. Minulla on kaikki ryhmän miehet vankkoja miehiä lammilaisia. 10 miestä, joista 9 suojeluskuntalaista, luotettava ryhmä, jos niin tarvitaan. Varuillaan ja valmiina täällä ollaan, ryssällä on rajalla 20 divisioonaa... täällä ei kukaan ole peloissaan, vitsiä puhutaan kovasti ja on naapurin her-

Yrjön pioneeriryhmä lähdössä asentamaan Arsa-räjähdepulloja, joita pitää käsissään Yrjö Riihilahti.

roista jo vitsi ja vitsi leikattu... tuntuu niin turvalliselta olla täällä etulinjoilla... ilmassa on sotainen tuntu. Ei tulla kuukaudessa takaisin, niin kuin jotkut arveli.”

2.11: ”valittelit, ettei kirjeitä ole tullut – 4 puuttuu. Kenttäpostilla on aloitusvaikeuksia. Viipurissa on juna-vaunullisia postia purkamatta ja sen-suuri viivästystä myös.”

4.11: ”Ei täältä varmaan kovinkaan pian takaisin tulla, aika on niin epävakaa, muuten täällä vallitsee hyvä henki, joka on kiitoksen arvoinen. Ei tuumaakaan anneta periksi on yhteinen päätös.”

Marraskuun loppupään kirjeissä kerrotaan pioneerien töistä: kaivetaan miinoille paikkoja, kerätään maatiloilta piikkilankaa, rakennetaan esteitä ”linjoille”, tehdään patoja ja nostetaan aukeille paikoille vettä jopa 2 metriä, joitakin isoja teitä lähellä rajaa pannaan poikki, käydään upseerien kanssa määrittelemässä puolustuspaikkoja ja -linjoja. Kaikki tehdään mahdollisimman hiljaa ja salaa. Polkupyöristä numerotkin peitetään. ”Paljon on töitä. On lujitettu suloisen Suomemme puolustusta. Elämme täällä kaiken kauniin muistoissa ja tulemme niitä perinteitä

puolustamaan... (21.11.) Muistan teitä molempia näillä sotaisilla poluilla, meidän on oltava täällä päät pystys ja uskottava tulevaisuuteen.”

26.11. Yrjön ryhmä muuttaa lähelle Terijokea eli melkein rajalle.

3.12. ”Niin nyt se on sitten alkanut. Ryssiä täällä on kaatunut paljon, ehkä siinä parikymmentätuhatta näinä parina päivänä. En kerkii paljon kirjoittamaan sillä hommia on paljon. Olen juuri laittamassa ryhmäni kanssa taloja palokuntoon. Sillä kaikki poltetaan, jos tarvii perääntyä. Kansa täällä on kaikki lähtenyt pois. Suokoon luojamme meille voimia ja Jumalan siunaus vapauttamme puolustamassa Olkaite kotoiset siellä rauhallisia. Siunatkoon Jumala teitä.”

Yrjö kirjoittaa kirjeen ”keskeltä sotaa”. 5.12. kirjoitettu kirje on kenttäpostikonttori kolmessa 6.12. ja Lammilla 9.12.! Kenttäposti kulki siis jo todella hyvin. ”Puolustamaan on pystytty yllättävänkin hyvin ja vihollisen tankkeja tuhottu iso määrä ja vastapuolen miehistötappiot todella suuret. Vammenojoella vihollisen menetykset olivat erikoisen suuret. Pikkuhiljaa on peräydytty ja mm.

minun ryhmäni tehtävänä on polttaa kaikki vihollisen puolelle jäävät talot. Täällä suuri innostus joukoissa, kaikki on kuin yksi mies tällä suurella hetkellä ja luulen että Luojammekin on meitin puolella.”

Summan taistelut alkoivat 6.12., mutta ryssän suurhyökkäys alkoi vasta 12.12. ”...useampi päivä pelkää kiihvasta taistelua ja 19. päivä uusi suurhyökkäys. Samaa ryskettä yötä päivää, tätä kirjoittaessakin pysyt paukkuu joka puolella ja tykistö ampuu vieressä. ...meidän komppania lähtee panssarien torjuntaan ja minäkin ryhmäni kanssa. Teemme työtä yötäpäivää ja silloin kun saamme nukkua niin nukutaan vaikka tykki ampuis vieressä.” 16.12. Yrjö kertoo, että rajalta on vetäydytty pääpuolustuslinjalle. Samassa kirjeessä kerrotaan oman ryhmän miehen kuolemasta. Mäkelä-niminen mies kuoli aivan isäni vierestä ryssän tulituksessa, kun oltiin miinoittamassa. Tämä kuolema oli Yrjölle kova paikka. Hänen kertoessaan siitä sodan jälkeenkin tuli kyyneleet silmiin. Kukaan ryhmästä ei päässyt Lammille Mäkelän hautajaisiin.

19.12. Yrjö kertoo, että lunta on

paljon, miinoja mennään taas laittamaan, taistelut jatkuvat yötäpäivää ja koko ajan ollaan ankan tykistötulen alla. Kuitenkin tulevasta joulustakin mainitaan jo. Pari päivää myöhemmin 21.12. kerrotaan epäonnistuneesta vastahyökkäyksestä. (kuuluu ”höl-mön tölväys”)

Joulukirje ”tervehdys täältä rauhatomilta mailta” on kirjoitettu 25.12. ”Nytkin kun tätä kirjoitan on ainainen surina yllämme ja pommeja putoilee ja maa tärisee. Hyvä asia kun uudet korsut on valmiina. Joulupukki ja Pastori kävi korsulla.” Yrjö kertoo pitkään Joulusta ja sen sanomasta.

Paria päivää myöhemmin 27.12. tilanne on vihdoinkin rauhoittunut, vaikka vihollisen tykistö ampuukin koko ajan. ”On hyvä, että Suomen kansa on yksimielinen tällä suurella hetkellä. Kuinka hyvä onkaan katsella toverinsa tyyneen katseeseen, silloin hätä on suurin, kun luodit yllä vinkuu ja vaara uhkaa. Silloin vasta tuntee tuon siteen joka yhdistää meitä suomalaisia ja vielä yksilöitä, jotka joutuvat käsi kädessä seisomaan vaaran edessä.”

Kuukauden yhtämittaisen rintamallaolon jälkeen Yrjön ryhmä pääsi

jonkin päivän lomalle 8.1.40 rintaman takana oleviin taloihin. Ensimmäisen kerran kolmeen viikkoon ryhmä pääsi peseytymään ja saunaan. Vaatteissa oli aikamoinen kunnostaminen.

”Toivon että voisin päästä sinun ja Paulini luokse sinne rakkaaseen kotiin itsenäisessä ja vapaassa Suomessa. Teemme parhaamme täällä linjoilla – uskomme tulevaisuuteen. Vaikka olemmekin pieni kansa, voimme sitenkin Luojan avulla olla suuri.”

”Hoita vain Paulia hyvin, Suomi tarvitsee poikiaan jatkamaan Suomeamme vapautta – samoin kuin tytärtänsä. Linjat ovat pitäneet – hyökkäysvaunuja on tuolla linjalla palaneena törröllään, melko taajassa. Kyllä se varmaan tulee ryssällekin melko kalliiksi. Se joulu siirtyi muistojen joukkoon, muistoihin jotka eivät koskaan unohdu. Täällä vasta osaa antaa arvon elämälle – täällä temmellyksien kentillä, jossa niin monet kauniit unelmat särkyvät ja moni katse sammuu.”

Taipaleen rintamalle muutto isän ryhmälle tulee 18.1. Summan ja Taipaleen taistelut olivat isälleni koko pitkän sodan aikana kaikkein pahimmat. Niissä suomalaisten aseistuskin oli paljon huonompi kuin jatkosodassa. Tällä muutolla siirryttiin Pioneeripataljoona 21:een. Isä sai pitää ryhmänsä, josta yksi oli kuollut ja yksi haavoittunut.

Taipaleenjoen taistelut olivat hirvittävät: ”Täällä ollaan paikassa missä vain aseet puhuvat. En meinaa millään jaksaa kirjoittaa, koska en ole saanut nukkua pitkään aikaan.” Kuuluisan Kirvesmäen taistelut ovat myös aivan vieressä, osa pataljoonasta on niissä mukana.

31.1. ”Meitillä on ollut täällä väliin jämeriä paikkoja, tänään ja eilenkin se elämä oli hyvin pienellä. Huono korsu, uutta ei ole keritty tekemään (paikanmuutos), 60 miestä pienessä korsussa kuin silakat suolassa, mutta hyvin on porukka sopeutunut toisiinsa. ...kun tuolla on yhtessä päivällä painettu päätä lumen sisään niin kyllä

Yrjö-isä toinen vasemmalta.

se kasvattaa yhteisymmärrykseen...
...Kaikki turha on katonnut ja kädet näkyvät vaistomaisesti menevän ristiin. Ryssä painaa kovasti päälle, mutta asemat on pidetty.”

Helmikuun alku on koko ajan voimakasta tykistötulta. ”Maa on aivan mustana. Hyvin on pärjätty, vaikka usein tuntuu, että onkohan tämän ryскеen jälkeen montaakaan jäänyt. Sit-ten kun päästään kasaan ja iloksemme huomaamme että kaikki on paikalla niin päällisiksi pistämme hyvän vitsein ryssistä. Kirjoittaminen vaikeaa, kun korsussa on vain yksi pieni pöytä.”

Helmikuun puolenvälin kirjeissä Yrjö kertoo, että sota alkaa jo pikkui-sen painaa. ”Olen kyllä hyvin terve, mutta olis hyvä kun saisi joskus kun-nolla nukkua. Joka ilta toivoo, että saisi vastakin elää vapaassa itsenäis-sessä Suomessa.”

Yrjö ilmoittaa tässä vaiheessa sotaa, että lomille ei ole mitään toivoa, ryh-mänjohtajia on kaatunut niin paljon, että ”meistä on kova pula”.

Maaliskuun alussa Yrjö kertoo, että Taipaleessa linjat on saatu pidet-tyä, mutta entinen paikka Summa on menetetty.”Viipurin suunnalta kuuluu

kovaa pauketta joka päivä, mutta kau-punki on suomalaisilla.”

Rauha tuli 13.3. Siltä ajalta ei ole kirjettä.

Sodan loputtua kirjeessä 31.3. kerrotaan, että ”Puumalassa Salmen lossipaikalla ollaan nopealla komen-nuksella tekemässä kilometrin tietä ja siltaa salmen yli. Kyllä täällä on kau-heet ruljanssit näinä viikkoina. Maan-tiellä loputtomat jonot karjaa, hevosia, ihmisiä ja autoja matkalla sisäsuomeen. Kyllä sentään sapetti kun täyty antaa niin iso pala Suomeamme sille saatanan ryssälle. Täällä sen huomaa kun näkee tämän joukkomuuton. Kuinka monta kotia Karjalan kansa on joutunut jättämään edessä tuntematon tulevaisuus. Mutta Herran tiet ovat moninaiset, ehkä kerran oikeus on voittava ehkä kerran saamme piir-tää Suomen rajat ennalleen. Uskomme tulevaisuuteen.”

Viimeinen talvisodan kirje on samasta Puumalasta 4.4. ”Vielä ei ole lomalle tietoakaan, vaikka reserve-jä kotiutetaan. Jos taas ajattelemme Suomen tulevaisuutta on nämäkin työt täällä tehtävä. Siitähän tässä on oikeemmin kärsitty ettei Kannas-

ta oltu kyllin aikaiseen linnoitettu. Ei ryssä olis koskaan saanut mitään jos meillä olis ollut riittämiin tykin ammuksia ja lentokoneita.”

Talvisodan aikana Yrjö sai yhden lyhyen loman.

Jatkosodan Yrjö taisteli Aunus-Syväri linjalla ja oli asemasodanajan Syvärin voimalaitoksella. Siellä hän oli joskus mukana kaukopartioissakin ”pyydyttynä vapaaehtoisena”, koska partiojohtajien mukaan oli ”hyvä ammattimies (pioneer) ja osasi hal-lita pelkonsa”.

Koko sodan loputtua isä-Yrjö jäi vielä kahdeksi viikoksi hyvin erikoi-seen luottamustehtävään. Monien luottamustarkistusten jälkeen hän jäi valitsemaan parhaat kiväärin ja heitti-met asekätkentää varten. Näitä valin-tamiehiä oli hyvin vähän.

Yrjö selvisi sotareissustaan koh-talaisen hyvässä kunnossa. Hän oli erinomaisen selväjärkinen kuollessaan 98-vuotiaana 2005, silloin Lammin vanhimpana miehenä.

Muistiinkirjoittanut

isänpoika Pauli Riihilahti

Talvisodan kenttäposti

Tsenäisyyden ajan ensimmäinen kenttäpostin ohjesääntö laadittiin vuonna 1919. Siinä määriteltiin muun muassa osoitteiden kirjoittamisesta postilähetykselle. Joukko-osaston nimi tuli kirjoittaa postilähetyksille ilman mitään salausta. Ensimmäisen kerran kenttäpostin toimivuutta kokeiltiin vuoden 1928 sotaharjoituksissa. Harjoitusten aikana kenttäpos-tijärjestelmän kautta kulki kaikkiaan 19 570 kenttäpostilähetyksestä. Mitään merkittäviä parannuksia järjestelmään ei tehty.

Seuraavan kerran kenttäpostijär-jestelmää kokeiltiin vuoden 1937 suuressa talvisotaharjoituksessa. Kenttäpostikonttoreita oli käytössä

kaksi kappaletta ja kenttäpostin kaut-ta kulki melkoinen määrä postilähe-tyksiä, yhteensä 74 163 kappaletta. Vaikka harjoitusten yhteydessä saa-tiin runsaasti ehdotuksia järjestelmän kehittämiseksi, niitä ei kuitenkaan käytetty hyväksi.

Vielä kerran ennen talvisotaa har-joiteltiin kenttäpostia Kannaksen suuressa syysmanööverissä elokuus-sa 1939. Osoitejärjestelmä oli edelleen sama kuin kahdessa aikaisemmassa harjoituksessakin. Postia kulki kent-täpostissa joukoista kotiin 56 563 kappaletta ja kotiseudulta joukkoihin 37 083 kappaletta. Vieläkään ei otettu opiksi ja niin YH:n alkaessa meillä oli käytössä edelleen varsin alkeelli-

nen kenttäpostin ohjesääntö vuodelta 1919. Puolustusministeriö määräsi 9.10.1939, että YH:n yhteyteen on järjestettävä kenttäposti. Jo edellise-nä päivänä eli 8.10. oli Helsingin postikonttorin hoitaja **J. A. Vasarla** kutsuttu sotapostipäälliköksi, tosin tehtävänimike muuttui varsin pian kenttäpostipäälliköksi.

YH:n aikainen kenttäposti

Varsin nopeasti ryhdyttiin vanhaa kenttäpostin ohjesääntöä korjaamaan ja varsinkin joukkojen osoitteiden korvaamista peiteluvuilla pidettiin tärkeänä. ”Hauska” yksityiskohta esiintyy 13.10. eräässä lausunnossa, jossa Posti- ja lennätinhallitus ehdot-

Tyypillinen YH:n aikainen kenttäpostikirje.

taa, että käytettäisiin nimeä sotaposti eikä kenttäposti. Jo 14.10. pidettiin kokous, jossa esitettiin peitelukuo- soitteiden käyttöönottoa tosin Vasar- la vastusti kenttäpostin peitelukujen käyttöönottoa.

Sodan uhkasta huolimatta kent- täpostijärjestelmän uudistus eteni hitaasti, eikä peitelukujärjestelmää saatu käyttöön ennen kuin 1.3.1940. Tästä syystä koko YH:n ajan ja valta- osan talvisodasta käytettiin selväkieli- siä joukko-osastojen nimiä kenttäpos- tilähetyksissä.

Tavalliset kenttäpostilähetykset olivat maksuttomia. Joukoista koti- rintamalle osoitetuissa lähetyksissä oli kuitenkin oltava merkintä KENT- TÄPOSTIA sekä joukko-osaston vir- kaleima sekä lähettäjän koko nimi ja sotilasarvo sekä kenttäpostiosoite.

Kotoa rintamalle lähetetyissä posti- lähetyksissä tuli olla merkintä KENT- TÄPOSTIA sekä sotilaan nimi, soti- lasarvo sekä joukko-osaston nimi.

Kun Sotasensuuri otettiin käyttöön 22.10.1939 olivat monet YH:n aikai- set kenttäpostilähetykset varsin näyt- tävän näköisiä monine leimoineen.

Talvisodan kenttäposti

Kun talvisota syttyi 30.11.1939 jatkui

kenttäposti samanlaisena kuin YH:n aikanakin. Byrokraatit olivat saaneet valmiiksi kenttäpostin osoitejärjestel- män uudistuksen, joka tuli voimaan 1.3.1940.

Selväkielisistä virkaleimoista piti luopua, mutta monissa joukko-osas- toissa niitä käytettiin edelleen. Jouk- ko-osastoille oli laadittu peitelukujär- jestelmä. Se muodostui kirjaimesta ja nelinumeroisesta numerosarjasta

Talvisodan syttymispäivän leimaus.

sekä kenttäpostikonttorin numerosta. Tämä kenttäpostin osoitejärjestelmä oli käytössä marraskuun loppuun 1940, jolloin varsinainen kenttäposti- järjestelmä lakkautettiin, mutta tilalle tuli asevelvollisten kenttäposti, jonka kuitenkin hoiti Posti.

Kenttäpostin historiasta saa hyvän kuvan **Martti Honkasalon** laatimasta vihkosesta 'Suomen sotien kenttäpos- ti'. Siinä tuodaan esille ne ongelmat ja jähkailut, joita varsinaisen kenttä- postin ohjesäännön valmisteluun ja käyttöönottoon liittyi.

Talvisodan kenttäposti voidaan ajallisesti jakaa useampaan osan:

- YH:n aikainen kenttäposti talvisodan syttymiseen asti
- Talvisodan aikainen kenttäposti 30.11.1939–29.2.1940
- Uuden osoitejärjestelmän mukainen kenttäposti 1.3.1940–13.3.1940
- Väli rauhan aikainen kenttäposti 14.1.1940–30.11.1940
- Asevelvollisten kenttäposti 1.12.1940–jatkosodan syttymiseen asti

Miten kerätä talvisodan kenttäpostia

Monet keräävät eri joukko-osastojen virkaleimoja tai erilaisia KENTTÄ-

POSTIA-leimapainanteita. Näihin saa lisäväriä etsimällä mukaan itse tehtyjä joukko-osastoleimoja.

Varsinaisten kenttäpostikonttoreiden leimat: kenttäpostikonttoreita oli 30 kappaletta, joten haasteita riittää löytää niitä kaikkia. Kenttäpostikonttori 1 sai käyttöönsä tammikuussa koneleiman.

Eräs keräilymuoto on kerätä kenttäpostilähetys jokaiselta talvisodan päiväältä. Vaikka sota kesti vain 105 päivää, on kaikkien päivämäärien kokoaminen melkoinen ponnistus.

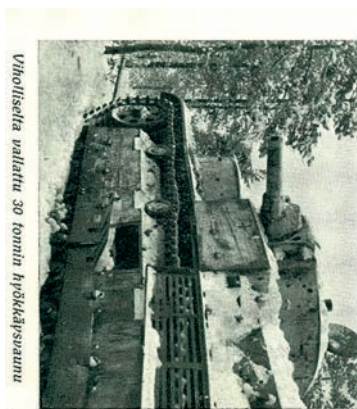
Talvisotaan ei oltu valmistauduttu, joten varsinaisia sota-aiheisia postikortteja on olemassa varsin vähän, mutta sodan loppupuolella ilmestyi jo melkoinen määrä sotaan liittyviä kuvakortteja, joissa monissa kuvataan esimerkiksi sotamenestystä vaikkapa kuvaa tuhotusta vihollispanssarivaunusta. Kariston kirjapainossa työkennellyt **Hugo Trenzsch** ehti piirtää kymmenkunta korttia talvisodan aikana. Näistä korteista saa mielenkiintoisen kuvakokoelman.

Täysin oman lukunsa muodostaa Merivoimien osoitejärjestelmä, joka poikkesi maavoimien osoitejärjestelmästä.

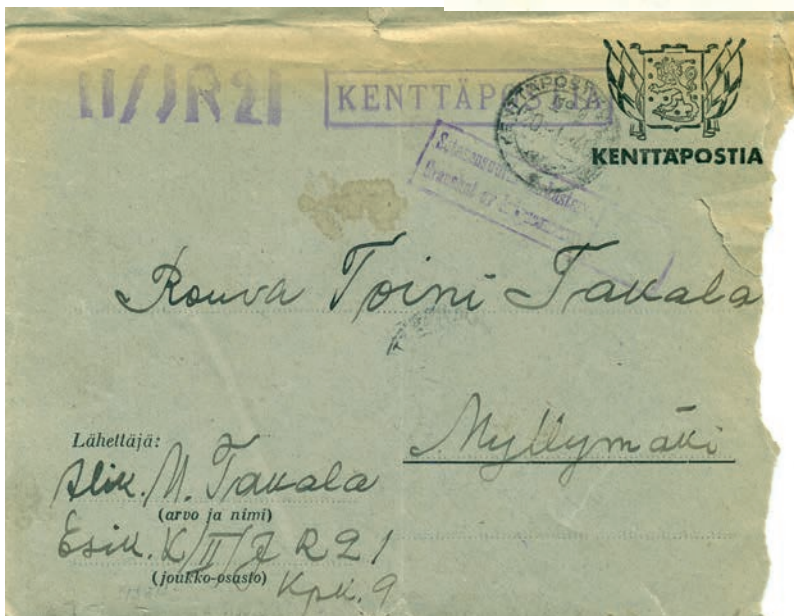
Sodanaikainen sensuuri on myös

Merivoimien kenttäpostissa oli oma osoitejärjestelmänsä.

Viholliselta vallattu panssarivaunu postikortin kuva-aiheena.

Itse tehty joukko-osaston leima II/JR 21.

mielenkiintoinen keräilykohde, sillä leimoja ja sensoreiden tunnuksia on olemassa varsin runsaasti. Ulkomaan postia varten oli omat sensuurileimansa. Talvisodan aikainen posti ulkomailta ja ulkomaille on varsin haastava, mutta mielenkiintoinen keräilyalue.

Oman lukunsa muodostaa kenttäpostilähetysten sisällöt. On mielenkiintoista lukea sekä rintaman että kotirintaman tuntemuksia tilanteessa, jossa tulevaisuus on erittäin epävarma. Myös merkkihenkilöiden lähettämät kenttäpostilähetykset ovat todella

haastava, mutta mielenkiintoinen keräilykohde.

Varsin vaikeita kohteita ovat ulkomaisten vapaaehtoisten sotilaiden kenttäposti.

Heikki Heino

Lähdekirjallisuutta:

Rainer Ahonius Kenttäpostiin liittyvät artikkelit 'Suomen Postimerkkilehdessä' 1960-luvulla

Lauri Haataja 'Talvisotakirja', Paavo Friman 'Talvisodan kenttäpostikortit', Ajatus-kirjat 1999

Martti Honkasalo 'Suomen sotien kenttäposti', Helsinki 1986 (moniste)
Pentti Kopsa 'Keräilijän kenttäposti', Oy Finlandia 88 Ab 1996

Einar Palmunen 'Kenttäpostia vuosilta 1939–1945', Hämeenlinna 1981 (moniste)

Teuvo Rönkkönen 'Talvisodan kenttäposti, Maavoimien osoitejärjestelmä', Helsinki 1992

Teuvo Rönkkönen 'Talvisodan kenttäposti Merivoimien osoitejärjestelmä', Helsinki 1990

Talvisodan pikkujättiläinen.

Sankariteot ikuistettiin postikorttien kuva-aiheeksi.

Hugo Trenschin isänmaallinen kortti talvisodan ajalta.

Itse tehty piirros, jossa ivataan vihollista. Kortilla on päiväys 13.2.1940.

Sotasensuuri on peittänyt postileiman paikkakunnan, jotta Sotasairaalan sijainti ei selviäisi

1/II-40.
 Oksia rakas!
 En näy saavan
 kirjittä aikamo sinulle
 vaikka kuinka hahttain
 ja siksi lähtetän edes
 tämän kortin. Nähtään
 tästä, että olen vielä
 elossa ja myöskin että
 en ole vielä Turussa.
 [Crossed out section]
 - Kiitos muista
 kaikkista kirjistäsi olen
 ne saanut. R. S.

Sotasensuuri on peittänyt myös osan kortin tekstistä

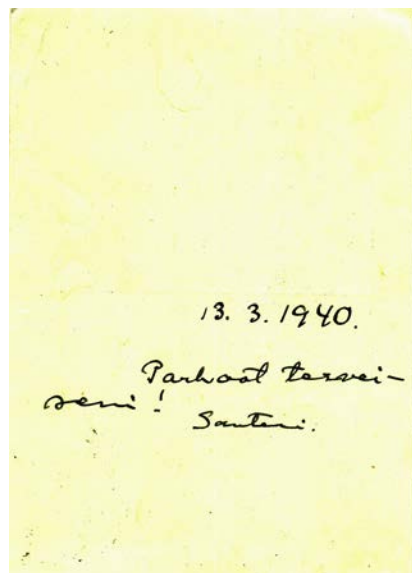
Vain kenttäpostikonttorissa 1 oli käytössä koneleima.

Tämä kirjanen ker-
 too kenttäpostijär-
 jestelmän syntyvai-
 heista.

Uusi kenttäpostin osoitejärjestelmä otettiin käyttöön 1.3.1940.

Tämän kortin lähettäjä on kirjoittanut
 tärkeän viestin talvisodan päättymis-
 päivänä eli hengissä selvitettiin!

Torpalla tavattiin 10. kerran

Tammikuinen lauantai 25. päivä oli ilmaltaan poikkeuksellisen leppoisa. Torpan ilme on muutoksen alla, mutta kaikki toimi lievän urakan – siivoamista ja pöytäjärjestelyä – jälkeen ihan hyvin. Kerhoja ja kauppiaita saatiin paikalle ennätysmäärä.

Keräilijöitä ja uteliaita saapui katsastamaan myyntipöytiä yllättävän hyvin. **Tyvelän Askon** silmään sattui ihmisiä Rauman seudulta, Lohjalta, Hausjärveltä ynnä muualta ja tietysti yhteistyöalueeltamme. Sen lisäksi Asko yllättyi täysin tuntemattomien määrästä. Normaali ilmiö Torpalla on ollut se, että kolmentoista jälkeen sali alkaa tyhjenyt. Tänä vuonna näin ei käynyt. Väki viihtyi pitempään. Kauppa kävi ilmeisesti hyvin, koska kauppiat sanoivat olevansa jopa erityisen tyytyväisiä päivän myyntiin.

Kahviossa oli perinteisten pirtinpöytien sijalla biljardipeli, joka toimi kahvittelualustana lopulta ihan hyvin. Kahvioryhmän **Soili, Anja ja Rauha**

tekivät erinomaisia voileipiä kanamunnalla, sillillä ja anjoviksella. Väki nautti antimista, koska kahvion tuotto oli ennätyksellinen Torpan historiassa.

Hämeenlinnan kerhon uusi omakuvamerkki Sturm rynnäkkötykki oli

myös ensimmäisen kerran myynnissä.

Uusi hallituksemme haluaa jatkaa tapahtumaa. Nyt joudutaan vain pohdimaan, onnistuuko se vielä Torpalla. Tilaa on rajallisesti kauppiaille ja kustannuksien pelätään nousevan.

Postimerkin päivä Hämeenlinnassa ja Hyvinkäällä

Postimerkin päivää vietettiin tänä vuonna Tavastforum-kerhojen alueella vain Hyvinkäällä ja Hämeenlinnassa. Hämeenlinnassa oltiin 14.2. taas kauppakeskus Goodmanissa, mutta nyt kerho pääsi kauppakeskukseen aukiolle, näkyvämmälle paikalle kuin edellisvuosina. Päivän pitopaikaksi haettiin muitakin ratkaisuja, mutta nyt ne eivät toteutuneet.

Hyvinkäällä Postimerkin päivää vietettiin perjantaina 14.2.2020 Citymarketin postipisteen yhteydessä kauppakeskus Willassa, missä päivän vietto on jo useampana vuonna sujunut hyvin: paikka soveltuu hyvin tapahtuman pitoon. Willassa tavoittaa helposti ihmiset ja paikalle on helppo tulla.

Postimerkkikerhot myivät omakuvamerkkejä ja kortteja. Uusimpana korttina oli Suomen Filatelistiliiton

kerhoille lahjoittamat kortti. Hyvinkään kortissa nähdään sairaalan uudisrakennus. Hämeenlinnan korissa näkyy sumussa oleva vanha linna. Kummankin kortin kuva löytyy tämän lehden takakannesta.

Hyvinkäällä kerholaisia oli päivän

aikana kello 9–16 kertomassa vinkkejä postimerkkiharrastukseen. Hämeenlinnassa päivän vietto alkoi kello 10.

Tarkemmat yhteenvedot päivän onnistumisesta saataneen lehden seuraavaan numeroon.

Puola-keräilyni

Pauli Ihmäki

Keräsin 1980-luvulla aktiivisesti Puolan postimerkkejä. Minulla oli siellä useampi keräilykaveri. Reissasimme rouvan kanssa Varsovassa ja sen lähikaupungeissa. Vaihtokaverit esittelivät nähtävyyksiä. Keräilyn painopiste siirtyi sitten partioaiheeseen. Sain hankittua Varsovan kansannousun (1944) kohteita. Partiolaiset hoitivat silloin postinkulkua raunioituvassa kaupungissa. Lontoossa tapasin puolalaisen postimerkkikauppiaan, joka oli itse Varsovassa tuolloin postia jakanut. Hän oli kohteista kirjankin kirjoittanut. Sen häneltä ostin myös.

Toisen maailmansodan jälkeen rautasiripun sulkeuduttua partio kiellettiin Itä-Euroopassa. Vain Puolassa partiotunnukset jäivät näkyviin vahvan katolisen kirkon vaikutuksesta. Toiminta oli toki rajattua ja valvottua, mutta aiheen mukaisia postileimoja ja jokunen merkki julkaistiin. Sain ne lähes kaikki hankittua. Sitten Puolan keräilyni hiipui ja partion vaihtokaverit vanhenivat ja lopettivat. Realisoisin pääosan Puolan kohteistani. Sota-ajan partiokohteet ja muut menivät hyvin kaupaksi. Puolasta toki jäi jäljelle partiojuttuja, talviurheilukohteita ja maailmansota-aineistoa.

Jokunen kerta tuli Varsovassa ja Krakovassa käytyä museoissa ja keskitysleireissä. Samalla filateeliset markkinat tuli tarkastettua. II maailmansodan historia kiinnosti ja Puolassa sitä aineistoa riitti. Vastarinta- ja juutalaismuseot ovat mieleenpainuvia käyntikohteita.

Viime joulun tienoissa sain päähäni lähteä viikon reissulle Gdanskiin, joka oli ollut vanhastaan Saksaa ja sittemmin vapaakaupunki. Kipeillä koivillani sain kaupungin keskustassa käveltyä kohtalaiset lenkit. Gdanskin II maailmansodan museo oli uusi ja todella monipuolinen. Jopa Suomen talvisotakin oli saanut sinne oman huoneen. Gdanskin yksi puolalainen postitoimisto oli muutettu museoksi.

Port Gdanskin merkkejä julkaistiin 1925–1936.

Porttirakennus Gdanskista on vuodelta 1945.

Danzigin merkit ovat vuodelta 1937.

Siellä kuvattiin myös puolalaisten taistelua saksalaisia valloittajia vastaan. 2.9.1939 eli päivä hyökkäyksen jälkeen Saksa liitti kaupunkivaltio Danzigin itseensä. Se oli Versaillesin rauhassa 10.1.1920 määrätty Kansainliiton suojelukseen. Kaupungin

Kenraalikuvernementin merkkejä II maailmansota.

Pakolaishallituksen merkkejä Lontoosta 1941.

Kenraalikuvernementin merkkejä II maailmansota.

Kortti Danzigin satamasta.

väestöstä 95 prosenttia oli saksalaisia. Puola oli vastannut sen ulkopolitiikasta.

Gdanskissa oli hyvä postimerkkiliike Piwna-kadulla. Lähellä oli myös hyvä antikvariaatti. Poikkesin

myös muutamassa antiikkikaupassa. – Gdansk tuhoutui maailmansodassa samoin kuin Varsova. Kaupungit on rakennettu vanhaa kunnioittaen uudelleen. – Finnair lentää potkurikoneilla Gdankiin, joten sinne pääsee helpos-

Muistoarkki sotavuosilta.

Kortti Danzig on jälleen Saksaa 1939.

ti. Näkemistä on paljon ja hintataso on edullinen. Liikkeissä saa englannilla tai saksalla hyvää palvelua. Myös

Sopotissa, lähellä, on postimerkkilii-
ke osoitteessa Monte Cassino 43. En
siellä ehtinyt käydä, kun joulunpyhinä
hyvin katolisessa maassa kaupat olivat
pitkään kiinni.

Gdanskin kaupungissa on paljon
katsottavaa. Siellä on yksi maailman
suurimpia tiilikirkkoja, Marienkirche,
hyviä museoita ja ainutlaatuinen ark-
kitehtuuri. Jos terveys kestää ja raha
riittää, pyrin siellä uudestaan käy-
mään jonain keväänä tai alkusyksy-
nä. Gdanskin eli Danzigin filateelinen
historia on siksi mielenkiintoinen, että
otan kohteita talteen, jos niitä eteen
sattuu.

Pauli Ihmäki

Kenraalikuvernementin punaristisarja.

Partiokohteita 1970-luvulta.

Kortti Gdanskia tuhottuna ja korjattuna.

Filatelistiliiton liittokokous ja Radanvarsitapahtuma Hyvinkäällä 25.4.2020

Huhtikuun lopulla on Hyvinkään Postimerkkikerhon tämän vuoden merkittävimmät tapahtumat. Lauantaina 25.4. perinteinen Radanvarsitapahtuma ja Filatelistiliiton liittokokous järjestetään Hyvinkään kaupungintalon aulassa ja Yhdistystilassa.

Filatelistiliiton liittokokous pidetään ensi kertaa liiton historian aikana Hyvinkäällä. Vain vähän kansallisesti vaikuttaneena kerhona Hyvinkään kerho arvostaa liittokokouspaikan valintaa. Samaan aikaan järjestettävä Radanvarsitapahtuma luonee sopivat puitteet kokoukselle.

Edellinen Radanvarsitapahtuma oli tauon jälkeen keväällä 2019 Hyvinkäällä. Jo alkusyksystä kyseltiin, voiko seuraavan tapahtuma pitää jo keväällä 2020. Sen piti alun perin olla

syksyllä 2020. Filatelistiliitto esitti, että kevättapahtumana liitto voisi pitää tapahtumassa liittokokouksensa.

Lauantain 25.4.2020 paikkana on Hyvinkään kaupungintalon aulatilalla ja kellarin Yhdistystila. Aulassa on pienimuotoinen näyttely, esitelmä ja liittokokous. Yhdistystilassa löytyvät myyntipisteet sekä kahvio. Kahvion herkut ovat edullisia. Sen tuotto menee Hyvinkään kerhon hyväksi.

Aulan näyttelyn helmi on Kai Niemisen klassinen 'Yhden tähden' -kokoelma, joka se lähtee sieltä Lontoon kansainväliseen näyttelyyn.

Liittokokouksen aikana muut kuin liittokokousedustajat voivat luoda kontakteja muihin harrastajiin Yhdistystilassa ja hankkia filateliaa myyntipöydistä. Myynnissä on materiaalia

laidasta laitaan edulliseen hintaan.

Lauantai 25.4. ei pitäisi olla samaan aikaan juuri vastaavia tapahtumia, mökkikausi ei ole vielä menossa ja tapahtumaa markkinoidaan laajemmalle.

Postimerkkeilyn tuntuu ottavan uusia askeleita, uusia harrastajia on tullut mukaan ja kerhojen jäseniksi. Kerhojen yhteistyö on kasvattanut suosiotaan ja yhteistyötä on pystytty parantamaan. Myös nyt järjestettävällä Radanvarsitapahtumalla kerhojen yhteistyötä pyritään lisäämään. Liittokokoukseen liittyen markkinoidaan paikallisille kerääjille ja muualta tuleville liiton jäsenyyttä.

Nähdään Hyvinkäällä 25.4.2020.

Kimmo Matinlassi

Pertti Sten in memoriam

Hyvinkään Postimerkkikerhon pitkäaikainen jäsen Pertti Sten on nukkunut pois. Pertti syntyi 1949 Hyvinkäällä, ja jo pikkupoikana hänelle heräsi kiinnostus postimerkkien keräämiseen.

Pertti opiskeli Hyvinkäällä ja Helsingissä. Opiskelun jälkeen hän palasi Hyvinkään Yhteiskoulun matematiikan, fysiikan, kemian ja tietotekniikan opettajaksi.

Nuorena Pertti pelasi Tahkon koripallojoukkueessa useita vuosia mestaruustasolla. Numerolla 8 pelanneelle Pertille Suomen mestaruus oli lähellä moneen kertaan.

Yksi Pertin pitkäaikainen harrastus oli lintubongaus. Viime vuosina Pertin piti kiireisenä neljä lastenlasta.

1980-luvun lopulla Pertillä heräsi kiinnostus Hyvinkää-leimoihin ja -kortteihin. Siitä alkoi mittava ja aikaa vienyt työ kerätä hyvinkääläistä postihistoriaa. Hyvinkää lei-

mojen ja -korttien myötä kokomaailma vaihtui Suomen merkkien keräämiseen. Pertillä on laaja kokoelma Malli 1889 -merkeistä. Kokoelmassa on mukana monia harvinaisia kohteita. Yksi hänen kokoelmistaan liittyi Hyvinkään-Karkkilan (Pyhäjärven) kapearaiteeseen rataan.

Ja yksi erikoisimmista oli kokoelma Jääskistä. Äidin kotipaikasta tehdyssä Jääski-kokoelmassa on mittava aineisto, leimoja ja kortteja.

Hyvinkään Postimerkkikerhoon Pertti liittyi vuonna 1987, missä hän toimi aktiivisena jäsenenä. Hän oli kerhon puheenjohtaja 1990–1996, aina sairastumiseensa saakka. Pertti kuntoutui aivoinfarktin aiheuttamasta oikeanpuoleisesta halvaantumuksesta ja puhukyvyn menettämisestä melko hyvin päästen takaisin harrasteiden pariin. Pertti on jo vuosia ollut aktiivisin kerhoilloissa käyneistä.

Pertti palkittiin 1992 Filatelistiliiton pronssisella Pro Philatelia -mitalilla.

Hyvinkään Postimerkkikerho kunnioittaa Pertin muistoa. Hän teki merkittävän ja arvokkaan työn hyvinkääläisen filatelian hyväksi.

Kimmo Matinlassi

Riihimäen Postimerkkeilijöiden syksy 2019

Riihimäen Postimerkkeilijöiden syksy on sujunut entiseen malliin. Elokuun lopusta lähtien on kerhoillat pidetty aina parillisten viikkojen tiistaisin Rity-talolla. Tälle syksylle kerhoillan alkamista aikais-tettiin puolella tunnilla ja se on toimi-nut hyvin. Huutokaupat eivät ole enää venyneet iltamyöhään. Kerhoilloissa on ollut mukavasti esitelmää ja uutta tietoa on tullut varmasti jokaiselle.

Kerhoilloista

Niinä iltoina, kun ei esitelmää ole ollut, on pidetty niin sanottuja havain-toiltoja, joissa läsnäolijat ovat saaneet tuoda itseään askarruttavia tai itsel-leen uusia kohteita näytille, joita on sitten porukalla ihmetelty tai ihailtu. On todettu, että havainnoissa on pal-jon hyödyllistä ja uutta tietoa koke-neemmillekin keräilijöille.

Syyskuun alun kerhoillassa **Markku Koivuniemi** kertoi Kotkamallin merkeistä, ja paneutui esitelmässään siihen, miten eri tyypit on helppo erot-taa toisistaan. Tässä merkissä riittää-

kin tutkittavaa, koska eri tyyppisiä ja hammastuksia on jonkin verran. Syys-kuun puolesta välissä **Kari Lindholm** kertoi nettihuutokaupoista yleisesti ja miten ne toimivat. Nettihuutokaupat ovat lisääntyneet reilusti ja kilpailevat perinteisten huutokauppojen kanssa jo selvästi.

Lokakuun puolesta välissä **Heikki Virtanen** kertoi Suomen presidentti -postimerkeistä oman perinteisen luo-kan kokoelmansa avulla. Heikin presi-denti postimerkit -kokoelma esittelee merkit 1931 Svinhufvudin merkistä aina 1960 Kekkosen ensimmäiseen merkkiin. Tälle aikavälille osuu rei-lut 30 postimerkkiä, joten tutkittavaa ja mielenkiintoisia kohteita riittää. Lokakuun lopussa **Jarmo Palkia** esitteli Helsinki postikorttikokoel-maansa, joka oli keväällä ensimmäistä kertaa kansallisessa näyttelyssä esillä Tampereella. Jarmon kokoelmassa käydään hienosti läpi matka Alppi-lasta Kaisaniemeen. Jäämme innolla odottamaan, kuinka Jarmo on saanut kehitettyä kokoelmaansa tulevaan

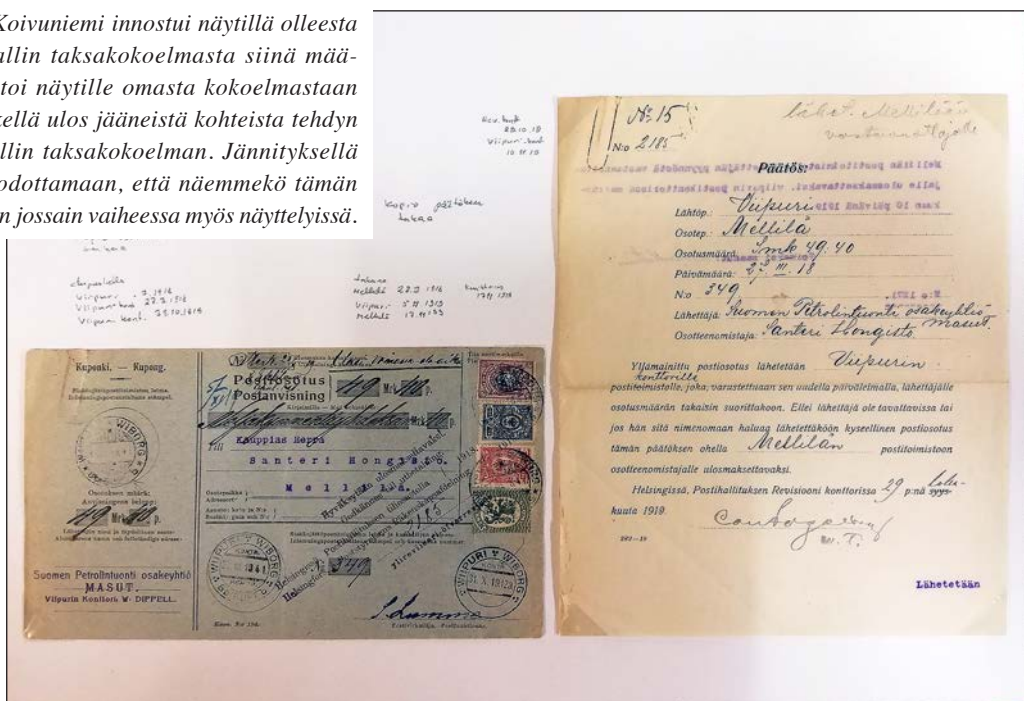
Helsingin SFEx2020 -näyttelyyn.

Marraskuussa liiton hallituksen jäsen ja SFEx2020-näyttelyn järjeste-lytoimikunnan jäsen **Jukka Mäkipää** kävi kerhoillassa vähän kertomassa näyttelyn kuulumisia ja samalla piti havainnollisen esitelmän perinteisen kokoelman rakentamisesta, käyttäen esimerkkinä Saarisen mallin merkke-jä. Jukallahan on kyseisestä mallista hieno kultamitalikokoelma. Jukka on itse myös perinteisen luokan tuomari, joten tietämystä kokoelman raken-tamiseen ja arvosteluun löytyy. Tätä kirjoittaessa **Juha Valtosen** esitel-mä Saksan postimerkkien keräilystä on vielä tuloillaan ja sitä odotetaan innolla.

Myyntitapahtuma

Syksyn perinteinen myyntitapahtu-ma pidettiin Riihimäen Kerhotalolla 20.10.2019 ja se keräsi taas mukavasti ihmisiä. Myyntipöydät olivat ennak-koon loppuun varattu, mutta muutama myyjä joutui perumaan tulonsa viime hetkillä. Myyjä oli kuitenkin lähes

Markku Koivuniemi innostui näytille olleesta Saarismallin taksakokoelmasta siinä mää-rin, että toi näytille omasta kokoelmastaan tällä hetkellä ulos jääneistä kohteista tehdyn Kotkamallin taksakokoelman. Jännityksellä jäämme odottamaan, että näemmekö tämän kokoelman jossain vaiheessa myös näyttelyssä.

Ylpeä kokoelman omistaja esittelee kokoelmaansa.

se on ollut vasta kahdesti näytillä, on kokoelma jo varsin hyvällä mallilla. Saihan Kai sillä ensiesiintymisellään Tampereella jo suuren kultamitalin. Lisäksi on tutkittu ei vielä kehyksissä asti olevia Hyvinkää-Hanko ja Finland -leima kokoelmia sekä muita vielä rakenteilla olevia kokoelmia.

Kaiken kaikkiaan maanantai-illat ovat olleet leppoisia ja antoisia kokemuksia. Sinne on helppo tuoda oma kokoelmansa ja siihen saa ehkä uusia näkökulmia ja vinkkejä, miten sitä voisi viedä eteenpäin. Kokoelman ei tarvitse olla ollut esillä vielä missään ja sen voi tuoda vaikka säiliökirjassa tai kansiossa näytille. Toivottavasti myös jatkossa maanantaisin riittää innokkaille nähtävää ja uutta opittavaa kokoelmien muodossa. Tuleva SFEx2020-näyttely todennäköisesti kirvoittaa ainakin sinne menevät tuomaan tekeillä olevia kokoelmiaan näytille ennen näytelyä.

salin täydeltä. Myös pöydissä käyviä ostajia oli mukavasti heti aamu kymmenestä lähtien, ruuhkahuipun osuen puolen päivän tietämille.

Perinteiseen tapaan Reiska ja Sebastian hoitivat kerhon myyntipöytää ja Kari hoiti kahvion, Hessun pyöriessä apupoikana jaloissa. Kahviossa riitti asiakkaita mukavasti ja kahvinkeitin kävi kuumana lähes koko päivän. Tapahtuma oli jälleen kerran varsin onnistunut ja niin myyjät kuin asiakkaat näyttivät ainakin viihtyvän ja olivat tyytyväisiä päivään. Myyntitapahtuman osalta palataan asiaan taas keväällä, kun seuraavan kerran Kerhotalolla nähdään samoissa merkeissä.

Maanantai-illat

Koko syksyn on taas enemmän kokoelmista kiinnostuneet kerääntyneet parittomien viikkojen maanantaisin vanhalle kerholle tutkimaan kokoelmia. Joka maanantaille onkin saatu jotain kehyksiin laitettavaa. On käyty läpi Saaris- ja Kotkamallien postilähetyksistä tekeillä olevia kokoelmia, tutkittu Mannerheim ensipäiväkuoria, pohdittu avoimen filatelian näkökulmasta eri vaihtoehtoja presidentti Ryti-materiaalille ja pohdittu USA:n merkeistä rakentuvaa kokoelmaa.

Yksi kerhon uusimpia jäseniä **Kai Nieminen** kävi myös laittamassa 1856/1860 kokoelmansa kehyksiin ja sitä katsottiin ja tutkittiin lähemmin. Kailla on kyllä kokoelmassaan mahtava materiaali, ja ottaen huomioon, että

**Teksti ja kuvat:
Heikki Virtanen**

Kai Niemisen kokoelmassa on erittäin paljon todella harvinaisia kohteita. Jo Ovaalimerkkien määrä on huimaava.

Huutokortista eli Forssan Filatelistikerhon huutokaupasta

Forssan Filatelistikerhon huutokauppa käyttää hämäävästi nimeä Huutokortti. Tästä on kuultu, mutta nyt ei enää kannata muuttaa sitä muuksi. Kerhon ensimmäinen kirjallinen huutokauppa pidettiin 1978 (kohteita 711) ja siitä perinne jatkui aina vuoteen 2010. Silloisen meklarin siirtyessä ajasta ikuisuuteen ei kerholaisista löytynyt meklaria, joka olisi sitoutunut jokaista huutokauppaa kohden vähintään kuukaudeksi. Huutokaupat loppuivat useaksi vuodeksi.

Vuoden 2015 loppupuolella virisi keskustelu perinteen jatkamisesta. Ensimmäisiä päätöksiä oli sen tekeminen internetin kautta. Samoin keskusteltiin siitä, tehdäänkö jokin oma sovellus vai mennäänkö olemassa olevien sivustojen kautta. Päätös oli lopulta suhteellisen helppo ja päätimme käyttää Philbid:n huutokauppaa jo senkin vuoksi, että siellähän ne muutkin ovat. Tämän jälkeen tapahtumat etenivät nopeasti, niin nopeasti, ettei nimeä ollut sovittuna. Niinpä huutokaupan rekisteröijä keksi nimeksi ”Huutokortti”, ehkä ajatuksena oli se, että se olisi enemmänkin postikorttien verkkokauppa.

Itse huutokauppa realisoitui viimein 2016 helmikuussa. Tällöin asiasta saatiin kerholaisien hyväksyntä ja samalla ilmoitettiin ensimmäisen huutokaupan avauspäiväksi 27.2. kello 12.00. Päivä oli sama kuin Riihimäellä pidetty ”Radanvarsi-tapahtuma”, jossa huutokauppaa esiteltiin tapahtumavieraille. Huutokauppa oli auki harvinaisen pitkään 1,5 kuukautta, koska mitään asiakaspohjaa ei ollut. Pitkä aukioloaika auttoi lopulta hyvään lopputulokseen. Kun ensimmäinen huutokauppa aukesi, valmisteltiin jo kaiken varalta seuraavaa. Hyvän tuloksen rohkaisemina avattiin seuraava huutokauppa noin kahden viikon päästä edellisen loppumisesta.

Muita syitä huutokaupan uudelleen

perustamiseen olivat kerholaisille kertyneet ylimääräiset kohteet. Nykyiset huutokaupat kun ottavat kyllä tavaraa vastaan, mutta provisiot vain ovat kovin korkeat. Normaalin keräilijän ”aarteet” eivät aina riitä kauppiaiden edellyttämille lähtöhinnoille. Siksi kerhon huutokaupassa ei peritä ostajilta provisiota, vain toimitus- ja postikulut. Jättäjätkin saavat kohteensa myyntiin tapauskohtaisesti sovittavilla provisioilla ja kohdemaksuilla.

Neljä vuotta Huutokorttia alkaa olla täynnä. Monesko se tuleva huutokauppa mahtaa olla? Harva meistä on ajan tasalla tästä! Uskomatonta kyllä, se on jo kahdeskymmenes toinen.

Huutokauppa nyt

Forssalaiset ovat pitäneet yli viisi huutokauppaa vuodessa. Utelimme Ollilta ja Jukalta muutamia tosiasioita Huutokortista.

Rekisteröityneiden ostajien määrä kasvaa joka huutokaupassa 20–30 henkilöllä ja tällä hetkellä heitä on himpun verran vaille 900. Mukana on kymmeniä ulkomaisia, joista kaukaisimmat Japanista ja Argentiinasta. Heidänkin määränsä kasvaa kaiken aikaa.

Yhdessä huutokaupassa saattaa olla 10 000 yksittäistä käyntikertaa. Kohteiden katselumäärä on tietysti moninkertainen. Kohteiden määrä vaihtelee paljon. Ensimmäisessä huutokaupassa oli 2696 kohdetta, numerossa 14 niitä oli 1402 ja viimeisessä numerossa 21

kohteita oli 2087.

Myyntiprosentti vaihtelee viidenkymmenen molemmin puolin ja liikevaihto noin 10 000 euroa kerralla. Tuotto turvaa Forssan kerhon talouden ja mahdollistaa oman kerhohuoneen pitämisen. Kateellisten kannattaa

muistaa, että kerhotoiminnan kaikkien tuottojen pitää pysyä alle 10 000 euron. Ellei pysy, kerho joutuu maksamaan arvonlisäveroa.

Parasta näissä kerhohuutokaupoissahan on se, että ostaja ei maksa huutorahaa. Huutokortissa huudon pohjahinta on ainakin tällä hetkellä pienimmillään kolme euroa. Tärkeä tieto on sekin, että myyvän keräilijän kanssa neuvotellaan aina erikseen provision suuruudesta. Suuruus on kiinni monista asioista – esimerkiksi kohteiden arvosta ja määrästä.

Huutokortti on ennen muuta netti-huutokauppa, mutta nettikauppakammoisilla on mahdollisuus osallistua sähköpostilla, puhelimella tai kirjeitse tarjoamalla.

Huutokorttia alkoivat rakentaa **Olli Saarinen** ja **Jukka Kivistö**. Alusta asti on mukana ollut myös **Reijo Siltanen** ja myöhemmin osaltaan myös Ollin vävypoika.

Tämän jutun julkaisun aikoihin uusi huutokauppa on toivottavasti saatu kunnialla postitettua maailmalle. Vuoden 2020 ensimmäinen huutokauppa aukeaa 27.3.2020 kello 21.00. Huutokauppaan löytää joko Philbid'in etusivulta kohdasta ”kerhohuutokaupat”, tai osoitteen www.huutokortti.com kautta.

Huutokorttimeklarit
Olli ja Jukka
uteluosuus Timo Lilja

Tulevia tapahtumia

Maaliskuu 2020

LEMPÄÄLÄ: Ideapark 2020 keräilytapahtuma la 28.3.2020

HELSINKI: Kansallinen SFEx2020-postimerkinäyttely Helsingin kaapelitehtaalla la-su 28.–29.3.2020.

Huhtikuu 2020

RIIHIMÄKI, Keräilytapahtuma sunnuntaina 5.4.2020 kello 10–15, Kerhotalo, Torikatu 3.

Pöytävaraukset Reijo Myller p. 040 721 7709, reijo.myller47@gmail.com

FORSSA, Keräilytapahtuma lauantaina 11.4.2020 kello 10–15, Kerhotalo, Kuhalankatu 17.

Varaukset ja tiedustelut, Olli Saarinen p. 0400 236 094.

HYVINKÄÄ: Radanvarsitapahtuma ja Filatelistiliiton liittokokous 25.4. kello 10-15 Hyvinkään kaupungintalon aula, Kankurinkatu 4–6. Liittokokous alkaa kello 12 keskustelutilaisuudella ja varsinainen kokous kello 13.

Toukokuu 2020

LONTOO: LONDON 2020, 2.–9.5.2020, FIP erikoisnäyttely.

HYVINKÄÄ: 21.5.2020 Yhden Päivän juttu.

Kesäkuu 2020

RIIHIMÄKI: Kesäkortinpäivä 13.6. kello 10–15 Lasitehtaan koululla, Tehtaankatu 27.

Heinäkuu 2020

TARTTO: Estonia 2020, laajennettu kansallinen, 3.–5.7.2020.

Syyskuu 2020

HÄMEENLINNA: Postikorttiparatiisi 5.9. kello 10–15.30 Hämeenlinnan lyseolla, Linnankatu 12–14.

HÄMEENLINNA: Korttien tarinat ja OvalPoint 12.9. Verkatehdas.

Tavastforum-kerhojen yhteystiedot

Sinä arvoisa keräilijä! Jos keräät postimerkkejä, -leimoja, erikoisleimoja, postikortteja, ensipäivän kuoria, jotain aihetta tai maata tai muuta alaan liittyvää, tervetuloa Suomen Filatelistiliiton jäsenkerhojen toimintaan: ota yhteyttä kerhojen yhteyshenkilöihin. Kerhot kokoontuvat säännöllisesti, kokoukset ovat mukavia ja viihdyttäviä, niissä voi tehdä edullisia hankintoja tai päästä vaihtokappaleista eroon. Kokousten ja muun ohjelman päivämäärät ovat kerhojen yhteisen Tavastforum-lehden kerhosivulla ja tapahtumakalenterissa. Useimmilla kerhoilla on myös omat nettisivut Suomen Filatelistiliiton sivustoilla. Ohessa Tavastforum-lehteä julkaisevien kerhojen yhteystiedot: puhelinnumero ja/tai sähköpostiosoite.

FORSSAN FILATELISTIKERHO

Puheenjohtaja Kari Tapola
puh. 040 503 5675

kari.tapola@skystar.fi

Varapuheenjohtaja Olli Saarinen

ollisaarinen@elisanet.fi

Sihteeri/jäsenasiat Jukka Kivistö
050 650 11,

jukkaikivisto@gmail.com

HYVINKÄÄN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Jari Lärkä
040 525 2162,

jari.larka@vantaa.fi

Varapuheenjohtaja Antti Heinonsalo
0400 709 912

antti@ah-hifisystems.fi

Sihteeri/jäsenasiat Kimmo Matinlassi
040 755 3711,

kimmo.matinlassi@altiacorporation.com

HÄMEENLINNAN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Leo Konu
0400 520 697,

leo.konu@pp.inet.fi

Sihteeri Asko Tyvelä 0400 879 680

tyvela@kolumbus.fi

Kerhomestari Kalle Pispä
040 724 7329,

kalle.pispa@luukku.com

JANAKKALAN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Kari Bister
040 750 5250

bister.kari@gmail.com

RIIHIMÄEN POSTIMERKKKEILIJÄT

Puheenjohtaja Heikki Virtanen
044 536 2097,

pikkuhessu82@gmail.com

Varapuheenjohtaja Kari Lindholm
040 755 4340,

kari.lindholm@luukku.com

Kerhon yhteyshenkilö
Markku Koivuniemi 040 723 5562

TOIJALAN POSTIMERKKKEILIJÄT

postia@toijalanpostimerkkeilijat.fi

Varapuheenjohtaja Veli Peltonen

VALKEAKOSKEN FILATELISTIT

Puheenjohtaja Heikki Heino
040 779 8416

Sihteeri Kari Peltola
0400 697 998,

kari.peltola@isannointipeltola.fi

Posti Green

Hyvinkään ja Hämeenlinnan kerhojen Postimerkin päivän kortit.